

- ΕΛ. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
 ΤΕ. αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην καὶ νοῦς ὄρα.
 ΕΛ. ἤδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
 ΤΕ. οὐκ οὖν ἐν Ἄργει <γ'> οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
 125 ΕΛ. αἰαῖ· κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις.
 ΤΕ. ὡς κείνος ἀφανῆς σὺν δάμαρτι κλήζεται.
 ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
 ΤΕ. ἦν, ἀλλὰ χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὤρισεν.
 ΕΛ. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἀλός;
 130 ΤΕ. μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
 ΕΛ. κακ τοῦδε Μενέλαν οὔτις εἶδ' ἀφιγμένον;
 ΤΕ. οὐδεὶς· θανὼν δὲ κλήζεται καθ' Ἑλλάδα.
 ΕΛ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιᾶς δ' ἔστιν κόρη;
 ΤΕ. Λήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
 135 ΕΛ. οὐ πού νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσεν κλέος;
 ΤΕ. φασίν, βρόχῳ γ' ἄφασαν εὐγενῆ δέρον.
 ΕΛ. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
 ΤΕ. τεθναῖσι καὶ οὐ τεθναῖσι· δύο δ' ἔστων λόγῳ.
 ΕΛ. πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
 140 ΤΕ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεῶ.
 ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
 ΤΕ. σφαγαῖς ἀδελφῆς οὔνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
 ἄλις δὲ μύθων· οὐ διπλᾶ χρήζω στένειν.
 ὦν δ' οὔνεκ' ἦλθον τούσδε βασιλείους δόμους,
 145 τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην χρήζων ἰδεῖν,
 σὺ προξένησον, ὡς τύχῳ μαντευμάτων,
 ὅπη νεὸς στείλαιμ' ἂν οὐριον πτερόν